

Διαθήκη

28 Σεπτ. 1544

φ. 19α *

|| Έβγ(ά)λ(θη)||

† αφμδ' ημέρα κη' τοῦ Σεπτεβρίου μηνός. Ἐσωθεν οἰκίας κυρ Ἰωάννου τοῦ Ράδου ἐντὸς χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαῖος, ἐγὼ ὁ ρηθείς Ἰωάννης / ² ἀσθενὴς ὢν καὶ κλινήρης ὢν, σῶον μὲν {ν}οῦν ἔχων τὸν νοῦν καὶ τὰς ἐτέρας αἰσθήσεις τοῦ σώματος, φο / ³ βηθείς δὲ τὸν ἄδηλον καὶ ἄωρον θάνατον μήπως αἰφνιδίως ἐπέλθῃ μοι καὶ τὰ ἐμὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ἀ / ⁴ διόρθωτα μείνωσιν, ὥς καὶ πολλοῖς ἄλλοις τοῦτο συνβέβηκεν, δεῖν δὲ ἔγνω πρὸ τούτου τὰ κατ' ἐμὲ / ⁵ διατάξασθαι καὶ γραφῇ παραδοῦναι, ἐνθεν τοίνυν ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς οὕτως ἦν τὸ κοινὸν τοῦ βίου ἐπέλθῃ / ⁶ μοι τέλος. Καὶ πρῶτον ἀφήμι τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν ὀφειλομένην συχώρησιν, ἣν δέομαι καὶ ἐγὼ παρ' αὐτοῖς λαβεῖν. / ⁷ Ἐπειτα ἀφίω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Μαρίνας ὅλον ἀμπέλιον, ὅπερ ἔχει εἰς τὸ Γαρδίκιον, λε / ⁸ γάμενον εἰς τὸν Ἥλιστρον, ἥγουν τὸ μέρος {σ}του. Ἀκομὴ δύο στροφούς χωράφια πλησίον τὴν αὐτὴν μονὴν ἀπὸ τὴν / ⁹ δημοσιὰν ὁδὸν καὶ ἀπάνω. Ἀφίω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Παντοκράτορος ὑπέρπυρα λ', ἥγουν / ¹⁰ τριάντα. Ἀφίω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀγίου Ματθαῖος ὑπέρπυρα μ', ἥγουν σαράντα. Ἀφίω δι / ¹¹ ἀ ψυχικῆς μου σωτηρίας εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ταξιάρχου ὑπέρπυρα μ', ἥγουν σαράντα. Ἀφίω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας / ¹² εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς ὑπέρπυρα κ', ἥγουν εἴκοσι. Ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας τῆς συμβίας μου, τῆς κυρα- / ¹³ Ρόδως φλωρία λ' κουρέντ(ι), ἥγουν τριάντα, καὶ τὴν φορεσιά της καθὼς τὴν ἀγόρασα. Ἀκομὴ ἀφήνω τῆς τὸ ὀσπίτι / ¹⁴ ον, ὅπερ ἔναι κατὰ πλησίον ὀσπιτίου κυρ Ἀντρέου τοῦ Ἀρμενιάκου, σὺν τὰ μέ τὸ νοικοκυρᾶτο τοῦ αὐτοῦ ὀσπιτί / ¹⁵ ου. Ἀκομὴ νὰ ἔχη καὶ τὸ λάδι ὅπερ μοῦ ἠύρίσκεται. Ἀκομὴ νὰ λάβῃ καὶ ἀπὸ τὰ κρασιά μου μέρος τρίτ(ον). Ἀκο / ¹⁶ μὴ νὰ τῆς γεμίζουν οἱ κληρονόμοι μου τὸν καθὲν χρόν<ον> κρασί βουτζι ἓνα τὸ ὁποῖο ἔναι κατὰ πλησίον τὸν ὀφάϊ / ¹⁷ τη. Ἀκομὴ ἀφήνω τῆς ὄνον ἓνα. Ἀκομὴ νὰ ἔχη καὶ τὴ μία κοῦπα καὶ νὰ λάβῃ τὴν προῖκα της καθὼς ἠύρίσκεται καὶ / ¹⁸ νὰ μηδὲν ἤθελεν γυρεύσει τὰ παιδιὰ μου τίποτες διὰ τὴν τριβὴν τῶν σκουτίων διατὶ τὴν ἔχω ἀναπαμένη. Μὲ τοιοῦτον / ¹⁹ τρόπον τῆς ἀφήνω ὅτι ἂν ἠθελήσῃ νὰ σταθῇ κάμνοτας καλὰ καὶ μὲ τιμὴν καλὴν νὰ τὰ ἔχη καὶ ζωοτροφᾶται / ²⁰ αὐτὰ καὶ νὰ τὰ ἔχη ἕως τέλους ζωῆς {σ}της καὶ ἀποτύχοντας τῆς παρούσης {σ}της ζωῆς νὰ μένωνται εἰς

* Το φ. 18β εἶναι λευκό

τὰ παιδιὰ μου. / ²¹ Εἰ δὲν καὶ οὐδὲν ἤθελεν σταθῇ, νὰ τῆς δώσουν [τὰ] ἄνωθεν στά-
μενα καὶ τὴν φορεσιὰ τῆς καὶ τὴν προῖκα τῆς καθὼς ἡγύρι / ²² σκεται καὶ νὰ ὑπα-
γαίνῃ εἰς καλὴν ὥρα. Ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας τοῦ γαμπροῦ μου τοῦ
εὐλαβεστά / ²³ του ἱερ(έως) κύρ Ἀρσενίου τοῦ Ἀρμενιάκου τὸ ροῦχο μου τὸ μαῦρο
καὶ τὸ ροῦχο μου τὸ ροβάνο καὶ τὸ ἄλογόν μου / ²⁴ καὶ φλωρία λ' κουρέντ(ε), ἦγουν
τριάντα. Ἀφήνω διὰ ψυχικῆς μου σωτηρίας τοῦ ἀνηψιοῦ μου τοῦ κύρ Ἀντρέα τὸν
του / ²⁵ λαμὰ μου τὸν πρῶτον καὶ τὸ τζιπούνι μου τὸ ροβάνο καὶ φλωρία κ' κου-
ρέντ(ι), ἦγουν εἴκοσι, καὶ τὴν φοράδα μου. / ²⁶ Ἀκομὴ βουτζία δ', σκαφόνι γ'. Ἀφή-
νω τῆς θυγατερός μου, τῆς κυρα-παπαδιᾶς, τὴν τονιά τὸ ἀμπέλ(ι) εἰς τὲς Ἀ / ²⁷
μουῖσες, ὅπερ ἔναι κατὰ τὲς ἀπιδές, καθὼς κατεβαίνει ὁ πέργυρας ὅπερ ἔναι τὸ
ἀγρίλι. Ἀφήνω τοῦ ἀνηψιοῦ / ²⁸ μου τοῦ κύρ Ἀντρέα τὴν ἑτερην τονιά κατὰ πλη-
σίον τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου καὶ τὸ ἀμπέλ(ι), ὅπερ ἔναι κατὰ πλησίον τῶν Ἀν / ²⁹
τριωτάτων, νὰ τὸ ἱμοιράζουν ἐφ' ἡμισείας καὶ τὸ ἀμπέλ(ι) τὸ λεύθερο καὶ τὸ φύτεμα
τὸ τεταρτάρικο ἃς πάρῃ ἡ θυ / ³⁰ γάτηρ μου ὅγιο θέλει καὶ τὸ ὅλον νὰ μένεται τοῦ
κύρ Ἀντρέα καὶ τὰ χωράφια, ὅπερ ἡγύρισκονται εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, νὰ ἱμοι / ³¹
ράζουν καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμισείας πληρώνοντας ὁ κάθε εἰς τὸ τέλος τῶν αὐτῶν πραγμά-
των. Ἀκομὴ τὰ ἀμπέλ(ια) εἰς / ³² τὸ Γαρδίκι καὶ εἰς τὸν Πιλό νὰ τὰ ἱμοιράζουν ἐφ'
ἡμισείας ἡ θυγάτηρ μου καὶ ὁ κύρ Ἀντρέας. Ἀκομὴ / ³³ καὶ τὲς ἐλές νὰ τὲς
ἱμοιράζουν καὶ αὐτὲς ἐφ' ἡμισείας καὶ ἂν ἠθελήσῃ ἡ συβία μου νὰ ὑπάῃ νὰ μαζώνῃ
ἀπὸ τὲς / ³⁴ ἐλές νὰ μηδὲν τὴν ἠθελαν ἐμποδίζει οἱ ἄνωθεν. Ἀκομὴ τὰ ὅποια κατζί-
βελα ἠπῆρα τοῦ γαμπροῦ μου / ³⁵ τοῦ κύρ Ἰωάνν(ου) τοῦ Ἀρμενιάκου εἰς τὴν προῖ-
κα τῆς θυγατερός μου, ἂν ἔρθῃ ὁ γαπρός μου, νὰ τὰ ἔχῃ διὰ τὴν ψυχὴν μου, / / φ.
19β / ³⁶ εἰ δὲν καὶ οὐδὲν ἠθελεν ἔρθῃ ὁ γαπρός μου, νὰ τὰ ἱμοιράζουν οἱ ἄνωθεν
καὶ αὐτὰ ἐφ' ἡμισείας. Μὲ τοιοῦτον τρό / ³⁷ πον τὰ ἀφήνω τὰ ἄνωθεν πράγματα
τοῦ ἀνηψιοῦ μου τοῦ κύρ Ἀντρέα ὅτι, ἂν πολλάκις ἔρθῃ / ³⁸ ἡ θυγάτηρ μου ἡ κυρα-
Φιλί<ππα> ἡ παιδί τῆς, νὰ διαμένωνται τὰ ἄνωθεν πράγματα εἰς αὐτουνούς καὶ ὁ
ρηθεῖς / ³⁹ κύρ Ἀντρέας νὰ ἔχῃ τὰ στάμενα καὶ τὴν φορεσιὰ ὅπου τοῦ ἄφησα, εἰ
δὲν καὶ οὐδὲν ἔρθῃ, νὰ τὰ ἔχῃ ὡς ἄνωθεν / ⁴⁰ διαλαβάνει. Ἀκομὴ νὰ δώσουν ἓνα
ἀξινάρι τοῦ ἄνωθεν κύρ Ἀντρέα. Ἀκομὴ νὰ σφάξουν ἓναν βοῦν / ⁴¹ ἀπὸ τὰ ἐδικά
μου νὰ ποιήσουν διὰ τὴν ψυχὴν μου. Εἰς δὲ τὰ ἐναπολειφθέντα μοι ἀγαθὰ, ὀσπίτια,
ἐσώχωρα, / ⁴² χωράφια, κινητὰ, ἀκίνητα καὶ αὐθοκίνητα καὶ τὰ ἐξῆς, ἐσχάτους μου
κληρονόμους ἀφήνω τὸν / ⁴³ γαβρόν μου, τὸν εὐλαβέστατον ἱερ(έα) κύρ Ἀρσένιον
τὸν Ἀρμενιάκον, καὶ τὴν θυγατέρα μου, τὴν κυρα-παπαδιά, νὰ τὰ ἔ / ⁴⁴ χουν καὶ
ζωοτροφοῦνται αὐτὰ ἐν ὅλῳ τῷ χρόνῳ τῆς ζωῆς αὐτῶν καὶ ἂν ἔρθῃ ἡ θυγατέρα μου
ἡ κυρα-Φιλί / ⁴⁵ ππα νὰ ἔχῃ καὶ αὐτὴ τὰ ἥμισα καὶ ἀποτύχοντας τῆς παρούσης
ζωῆς αὐτῶν οὐδὲν ἠθελαν ποιήσει σαρκικὴν / ⁴⁶ κληρονομία, νὰ διαμένωνται τὰ
ἄνωθεν πράγματά μου εἰς τοὺς ἐγγυτώτερούς μου, ἔχων τὸν φόβον / ⁴⁷ τοῦ Θεοῦ
πρὸς ὀφθα<λ>μῶν αὐτοῦ, νὰ ποιήσουν καὶ αὐτοὶ τὰ διατεταγμένα μνημόσυνα, καθ'

ἃ ποιοῦν οἱ ἄγα / ⁴⁸ θοὶ καλοὶ γχριστιανοὶ τῶν κεκοιμημένων ψυχῶν. Καὶ ὅποιος ἐκ τοῦ γένους μου ἤθελεν ἐναντιηθῇ τὴν παροῦσα / ⁴⁹ μου διαθήκη, πάρεξ τὰ ἄνωθεν αὐθέντα μοι, νὰ ἔχη τὴν εὐχὴν μου καὶ σολδία [.]. Ἡ γὰρ παροῦσα ἐσχάτη διαθήκη / ⁵⁰ κη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἰσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἐξῆς. Μάρτυρες κύρ Μιχαήλ / ⁵¹ τοῦ Ἀντριώτη, κύρ Μιχαήλ τοῦ Μπαμπούρη.

83

Πάκτωση

8 Οκτ. 1544

† αφμδ' ἡμέρα η' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Κύρ Γεώργιος ὁ Χειμαρρεῖος ἀπὸ χωρίου τοῦ Ἀγίου Ματθαί<ου> σωματικῶς πα / ² ρὼν ὠμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐσυ[μφ]ώνησεν μὲ τὸν μπαρόντα κύρ Νικόλ(αον) τὸν Φαράντο, οἰκῆτωρ Κορυφῶν, καὶ ἐπάκτωσεν / ³ πρὸς αὐτὸν ὅλον τὸ ἀμπέλι, ὅπερ ἔχει ὁ ρηθεὶς κύρ Γεώργιος, λεγόμενο εἰς τὴν Μούντενα, ἄχρι διὰ χρόνον ἕναν / ⁴ ἐρχάμενον τέλειον σὺν τὰ μὲ χωράφια καὶ ἐλές, ἥγουν διὰ ὑπέρπυρα ι', ὅποια ὑπέρπυρα δέκα τὰ ἔλαβεν κατ' ἐπροσ / ⁵ {σ}τεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ τῶν κάτωθεν μαρτύρων, ὑπόσχεται ὁ ρηθεὶς κύρ Γεώργιος τοῦ ὀφείλ(ει) διαφεντίζει τὸν ἄνωθεν / ⁶ κύρ Νικόλ(αον) ἀπὸ παντός ἐναντιότητος εἰς τὰ ἄνωθεν πράγματα καὶ τὰ ἐξῆς. Μάρτυρες κύρ Νικολ(άου) Βάλμη, κύρ Ἀν / ⁷ τρέα Κακούρη.

84 *

Πληρεξούσιο

12 Αυγ. [1544]

† Ἡμέρας ιβ' Αὐγούστου. Κύρ Ἀντωνία Μιχαλοῦ παροῦσα ἐδιόρθωσε κουμέσον αὐτῆς / ² τὸν μισέρ Κ[.]μι ἑπαρχο εἰς πᾶσαν διαφορὰν ὅπερ ἔχει μὲ / ³ πᾶσαν ἄνθρωπον. Μάρτυρες παπα- κύρ Βασίλης Τετράδης / ⁴ καὶ κύρ Νίκ(ος) Ἀρβανίτης.

85

Παραίτηση ἀπὸ κληρονομιά προίκας καὶ ἀπὸ ψυχικό

9 Οκτ. 1544

φ. 20α

† αφμδ' ἡμέρα θ' τοῦ Ὀκτωβρίου μηνός. Κυρα-Μπέλ(α), θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κύρ

* Ἡ πράξις εἶναι γραμμένη με ἄλλο χέρι.